

PORTI ALE TIMPULUI

(Daniela Caraman Fotea – 8 mai 2016)

Doi muzicieni elitiști ni le-au deschis printr-un gest pe care îl pot numi cultural și peren: STELA ENACHE, vedetă a meridianelor lumii (pe mai toate), dar și soție iubitoare și PAUL STÂNGĂ virtuoz care a mulțumit și încântat una dintre cele mai pretențioase audiențe – cea franceză, actualmente manager, cu idei, fler, deci succes în business (l-am numit nu de mult, lider pe piața discografică). Prim argument: un dublu CD – FLORIN BOGARDO: **Ora cântecului**. Splendidă ediție sonoră. Spre muzica lui Florin Bogardo înaintăm, ne întoarcem, chiar dacă ea nu ne-a părăsit; generația mea a avut prilejul de a-i fi fost însoțitoare, prin timp.

Am ascultat aceste CD-uri în săptămâna luminată. Mi-au adus liniște, echilibru, dar și lacrimi de emoție în colțul ochilor! A fost și rămâne efectul harului fără egal în muzica ușoară românească – pe lung parcurs și pe spații sonore de întindere, al muzicii lui FLORIN BOGARDO. Mai ales în propria interpretare.

Cum era Florin? Cu frumusețea chipului oglindită în modestia firii lui. Un „altceva” printre confrăți, cu singularitate a relaționărilor, dominate de noblețea, distincția, discreția, dizolvante pentru orice încercare de a-i încălca universul. Deținea arta supraviețuirii în mulțimi nedorite, se cunoștea pe sine, definindu-se, bineînțeles în cântec: citez: Sunt călător în al lumii decor. Menirea? Citez din nou: să fac din ramuri caval/ și din rouă argint.

Venea câteodată în redacția de muzică ușoară a Radioului național. Era adorat și respectat de redactori, pentru blândețea, „minunea zâmbetului”, rostirea mângâietoare a cuvântului. Parcă era precedat de timbrul acelei voci și ea perfectă, cu o armonie fără vreo asperitate.

Odată, un intrus aflat în birou și-a permis o întrebare la care a primit pe loc, un răspuns binemeritat, dar surprinzător pentru Florin. „Ce vă învață pe voi, acolo, la Compoziție, în Conservator?” suna obraznica interpelare... „Cum să ducem melodia, în sus ori în jos”, a sunat răspunsul...”; ce să-i fi spus? Despre trioletul pe... doi timpi? Mecanismul construcțiilor sonore??? Arta orchestrației??? Impertinentul a ieșit afară, evident rușinat, în aplauzele redactorilor...

Ascultasem melodiile cuprinse în discuri de sute de ori. Intenționasem să „trec” prin ele, mânuind telecomanda. A fost imposibil. Audiția, regizată perfect în ceea ce privește compatibilitatea tonală a succesiunii programului de Marian Stere, m-a oprit să folosesc sondajul pentru rememorare... Muzica lui FLORIN BOGARDO îți oferă o bucurie imposibil de intrerupt... Așa se petrece cu oricine are privilegiul de a intra în acest program. De aceea, îl consider un best seller al edițiilor discografice. Este emblematic; totuși, îmi lipsea ceva – acum, împlinit prin extraordinara vibrație spirituală a partiturii **Corală mundi** cu care vocea lui FLORIN deschide porțile (și ale) muzicii. Astfel, va fi greu acum, dacă nu imposibil de înlăturat acest program din fruntea colecției mele de CD-uri...

Reverență, Stela și EUROSTAR!

Dar, urmează și cel de al doilea CD al ediției, pe care operează o altă idee: muzica lui FLORIN BOGARDO, interpretată de soliștii (și ei hăruiți) ai timpurilor: **Aurelian Andreescu, Mihaela**

Mihai, Margareta Pâslaru, Stela Enache, Doina Badea ș.a. precum și de formule inedite ale interpretării: colaborarea cu **Horia Moculescu, Mihai Dumbrevă**, duetul **Florin Bogardo-Stela Popescu(!)**, **Sergiu Cioiu** (în limba franceză), grupul **Florin Bogardo, Stela Enache, Margareta Pâslaru, Mihaela Mihai, Sergiu Cioiu, Marina Voica** în partitura Să nu uităm trandafirii!

FLORIN BOGARDO nu va rămâne doar un călător în al lumii decor. Așa cum spun minunatele versuri ale lui Marin Sorescu, prin anul... 4000, cercetătorii vor aminti cu siguranță, susținuți de vreun ciob de ceramică... sonoră, că FLORIN BOGARDO a **existat** pe la mijlocul secolului 20.